

PACHOŁ (2) *sb m*

N sg pach(o)ł (2).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w.

Aug. w funkcji peior. od „pacholek” ‘sługa wojskowy’ (2) : Páchoł Kuffel piałtuie/ mieczem łie podpiera/ Choćia go nikt nie wściąga/ rzkomo łie wydziera. Aby Pána ratował BielSat C4 [idem] BielRozm 22.

Cf PACHOLARZ, PACHOLCZYSKO

LWil